

РЕШЕНИЕ

№ 2214

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **515** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Е. С. М., чрез процесуалния ѝ представител адв. М. М., срещу Решение № 20228549 от 19.10.2020 г., постановено по НАХД № 11294 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 366121F397625 от 25.10.2018 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП С., с което на касатора, на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че фактическата обстановка, на която съдът е базирал изводите си и е обосновал решението, не кореспондира със събраните по делото доказателства. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът – ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява и не се представлява. В депозираните писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, и моли за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и съобрази наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съгласно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие по делото е установено от фактическа страна, че на 01.08.2018 г. Е. М. подала в ТД на НАП годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, от което се установило, че не е подала годишна данъчна декларация за 2016 г., в законоустановения срок – 02.05.2017 г.

В резултат от направените констатации, на същата дата бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F397625/01.08.2018 г. срещу Е. М., за нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ, като препис от него бил връчен на същата дата лично на М..

Срещу съставения АУАН постъпило възражение от касатора, което е било преценено като неоснователно.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление, с което на Е. М., на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ..

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон, като вмененото нарушение е доказано по несъмнен начин и санкцията е наложена на основание и в размер, посочен в закона.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е обсъдил всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и е преценил, че АУАН и НП са в предвидената от закона форма и съдържат всички задължителни реквизити. В административнонаказателното производство не е допуснато процесуално нарушение от кръга на съществените, което да е ограничило правото на защита на въззивника. Описаното в акта и наказателното постановление

административно нарушение е безспорно доказано, правната му квалификация е правилно определена от наказващия орган и с оглед нарушената разпоредба, правилно на нарушителя е наложена глоба.

Касационният състав напълно споделя изводите на съда. В тежест на АНО е да докаже наличието на нарушение, което в случая е сторено. Налице са всички документи, въз основа на които е установено визираното нарушение. От страна на нарушителя не са ангажирани доказателства, оборващи приетата фактическа обстановка.

Не се споделят доводите на касатора, че НП е незаконосъобразно, тъй като е издадено повече от шест месеца след издаването на АУАН, в нарушение на чл 34, ал. 3 от ЗАНН. АУАН е издаден на 01.08.2018 г., а НП е издадено на 25.10.2018 г., следователно същото е издадено в законоустановения срок.

По делото е безспорно установено обстоятелството, че М. не е подала в срока по чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ годишна данъчна декларация по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ за данъчната 2016 г., т.е. до 02.05.2017 г., тъй като 30.04.2017г. е бил почивен ден, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната й отговорност на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ. Последната предвижда, че лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв. В случая на лицето е наложена глоба в размер на 500 лв., която се явява правилно индивидуализирана, като се има предвид, че ГДД е подадена със закъснение от 1 година и 4 месеца.

Настоящият състав намира, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и съобразно с чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, основателно е искането на ответника по касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед на това, че конкретният размер на възнаграждението за юрисконсулт законът предоставя да се определи от съда, то съобразно с разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ, който предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност, както и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът приема, че следва да определи възнаграждение за ползваната юрисконсултска защита в минималния размер от 80 лева, предвид факта, че същата се е изразила в изготвяне и депозиране на писмени бележки във връзка с касационната жалба.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20228549 от 19.10.2020 г., постановено по НАХД № 11294 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 – ти състав.

ОСЪЖДА Е. С. М., ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на ТД на НАП - С. разноски за

юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.